

dem, der komme til at sidde i Udvalget, om at tage Hensyn i den af mig paaviste Retning.

Christiansen: Jeg kunde i Grunden fatte mig meget kort og skal ogsaa gøre det. Jeg skal i det væsentlige henholde mig til, hvad der er sagt særlig af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen): Ogsaa jeg mener, at naar England i 1907 har vedtaget en Lov, som sætter saa strenge Bestemmelser og Bestemmelser, som vi vide ere blevne bragte til Anvendelse i enkelte Tilfælde overfor dansk Smør, saa bør vi tage alt det Hensyn dertil, som er nødvendigt, og se at indrette os saaledes med de Produkter, vi udføre til England, og som jo ere en saa væsentlig Indtægtskilde for os, at vi i alle Maader, hvor det er muligt, rette os efter de Fordringer, Englænderne stille, for at være sikre paa, at Smørret, vi sende, svarer til det gode Renommé, det har opnaaet. Derfor mener jeg, at dette Forslag er fremkommet som en bydende Nødvendighed. At Lurmærket, som jo en Gang er Kendetegn og er vel anset, registreres af Regeringen og hos Regeringen, mener jeg ogsaa er en Foranstaltning, som bør hilses med Tilfredsstillelse, idet jeg gaar ud fra, at det overfor fremmede Lande maa staa som en Beslutning af Betydning.

Som det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) kan jeg ogsaa finde det rigtigt, at naar vi nu tage Bestemmelse om Kontrollen med, at Smør ikke maa indeholde over 16 pCt. Vand, bør vi ogsaa gennemføre det overfor Handelen herhjemme. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at Folk ikke bør købe Vand og betale det med Smørpris. Vand er vel ikke skadeligt, men det er dog heller ikke det, man ønsker at købe, naar man køber Smør. Jeg vil indrømme, at Betegnelsen „Vandsmør“ ikke er tiltalende, og den er jo ogsaa fuldstændig vrang, idet Smørret ikke er lavet af Vand; men der maatte jo let kunne findes et andet Navn, det vilde jo f. Eks. ikke være saa forskrækkeligt at kalde det „vandholdigt“ eller „stærkt vandholdigt“ Smør, men det kan jo overvejes i Udvalget.

I øvrigt mener jeg, at det Udkast, der foreligger her i Lovforslags Form, er udarbejdet af kyndige Folk, og en hel Del af det, der fremføres i Lovforslaget, er vist ganske vel overvejet. Jeg skal dog nævne nogle faa Punkter, hvor jeg ved, der ikke er saa ganske ringe Misfornøjelse i Mejeri-

kredse, og hvor det forekommer mig, at der vil være Anledning til nøje at overveje Forslaget og mulig foretage nødvendige Forandringer i det. Der er f. Eks. det Punkt, der er omtalt af flere af de foregaaende Talere, Renligheds- og Sundhedsbestemmelserne. Jeg beklager næsten, at det overhovedet er kommet frem, thi det ser jo ikke saa godt ud overfor Udlandet, at vi beskæftige os med den Ting her i Rigsdagen, og jeg tror ogsaa ligesom andre ærede Talere, at det er ganske unødvendigt, for det ved jo enhver, der har haft med Mejerivæsen at gøre, at er der noget Sted, hvor der hersker Orden og Renlighed, er det netop i Mejerierne. Jeg, som hører til de gamle, vil minde om, hvordan der saa ud i de holstenske Mejerier, hvor pillent og prikkent der var alle Vegne. Jeg kan erindre, at da man begyndte at gaa over til Andelsmejerierne og gik bort fra Produktionen af Ost og Smør i Hjemmene, blev det anført som noget, man havde meget imod, fordi man sagde, at var der noget, som lærte de unge i Hjemmet at være propre og paapasselige i enhver Henseende, saa var det Produktionen af Smør og Ost, som udkræver den største Paapasselighed og Akkuratesse. Derfor vilde jeg beklage, om det skulde bestemmes, at der skulde øves en saadan absolut Kontrol, og om der skulde paabydes bestemte Foranstaltninger i saa Henseende. Jeg gad se den Mejerist, der ikke vilde sætte en Ære i at holde Mejeriet propert og ordentligt. Jeg mener derfor, at vi godt kunne undlade at reformere paa dette Punkt.

Med Hensyn til Mejerikontrollen, som ogsaa er omtalt af flere, ser jeg jo nok af Betænkningen, at Forslaget derom er fremkommet efter Samraad med kyndige Folk, baade Mejerister og delegerede fra Mejeriforeninger. Men jeg har bragt i Erfaring, at der ogsaa er Folk, der se anderledes paa den Sag, og jeg kan da ogsaa udtale, at det forekommer mig, at saadanne 10 Embedsmænd, Kontrolører, ville faa saa store Distrikter at kontrolere, at Kontrollen ikke kan blive effektiv. Derfor skal der jo ogsaa i hver Mejerikreds udvælges en Mand af Andelskredens, som skal aftage Prøver daglig, men saa bliver det jo i Virkeligheden ham, som øver Kontrollen, thi vel skal han egentlig kun henstille Prøven for det Tilfælde, at Kontroløren skulde komme for at se det efter. Men Kontroløren kan jo ikke komme meget ofte, for naar kun 10 ere ansatte, bliver der kun een til hver